

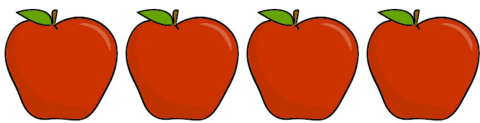
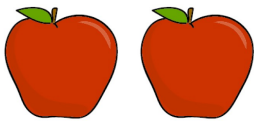
Lees eerst het volgende verhaaltje voor.

Meneer Peer en de appels

Bij mij in de straat zitten drie winkels: de bakker (die verkoopt brood), de slager (die verkoopt vlees) en de groenteman (die verkoopt groente en fruit). De groenteman heet meneer Peer. Omdat de groenten en het fruit er bij meneer Peer altijd zo lekker en gezond uitzien is het vaak erg druk in zijn winkel. De mensen komen bij meneer Peer om appels, bananen, sla, tomaten, wortels, bloemkool, peren, citroenen en nog veel meer te kopen. Sommige mensen hebben geen tijd om bij meneer Peer in de winkel groente en fruit te komen kopen. Die mensen bellen meneer Peer op om te vertellen wat ze willen hebben, en dan komt meneer Peer het bij ze brengen. Maar omdat meneer Peer het zo druk had in de winkel lukte het hem niet meer om alle spullen op tijd naar de mensen te brengen. Daarom vroeg hij zijn neefje Pieper om hem te komen helpen. Pieper wilde zijn oom Peer best helpen. Pieper ging op pad met een grote mand met appels. Maar wat was het zwaar! En die mevrouw die zoveel appels wilde hebben woonde ook nog eens heel ver weg. Na een paar straten moest Pieper even uitrusten. Hij veegde het zweet van zijn voorhoofd. Pff... Pieper dacht: als ik nou eens één appeltje zelf opeet, dan hoef ik die ook niet meer te dragen. En dat deed Pieper: hij pakte één appel uit de mand en at hem op. Zo, nu kon hij de mand wel weer een stukje dragen. De mevrouw was erg blij met haar appels en ze had helemaal niet gezien dat er Pieper een appel had opgegeten. De volgende dag moest Pieper weer een mand met appels wegbrengen. Ook deze keer at hij één appel zelf op. Zo ging het dagen door, uit elke mand met appels at hij er één zelf op. Op een dag was hij bij oom Peer om weer een mand met appels weg te gaan brengen. Maar oom Peer keek helemaal niet blij. "Pieper," zei oom Peer, "ik heb allemaal boze mensen aan de telefoon gehad. Ze zeggen dat ze steeds één appel te weinig hebben gekregen. Maar ik heb alle appels steeds heel goed geteld, ik snap er helemaal niks van." Pieper kreeg een heel rood hoofd. "Ik... ik kon er niks aan doen... de appels waren zo zwaar... en ik dacht... als ik er eentje opeet... dan kan ik de mand wel dragen..." Oom Peer begon te lachen. "Maar waarom heb je me dat niet meteen verteld Pieper? Dan had ik je een kar gegeven om de mand met appels mee te trekken." "Sorry oom Peer" zei Pieper. "Geef niks hoor," zei oom Peer "je hebt me toch goed geholpen. Maar nu moet je alle mensen wel even één appeltje gaan brengen om het weer goed te maken." En dat deed Pieper.

Help neef Pieper

Teken er steeds eentje meer.



Kaartjes voor de kringactiviteit

